Udskriftsdato: 15. april 2024

2023/1 LSV 7 (Gældende)

Forslag til Lov om gennemførelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmark og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet

Ministerium: Folketinget

Journalnummer: Skattemin., j.nr 2022-13366

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 23. november 2023

Forslag

til

Lov om gennemførelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmark og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet

§ 1. Bestemmelserne i dobbeltbeskatningsoverenskomst af 30. september 2021 mellem Kongeriget Danmarks regering og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriets regering til ophævelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter og forhindring af skatteunddragelse og omgåelse, jf. bilag 1, gælder her i landet.

Stk. 2. Bestemmelserne i multilateral konvention af 24. november 2016 til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning kan anvendes på den dobbeltbeskatningsoverenskomst, der er nævnt i stk. 1.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Folketinget, den 23. november 2023

Søren Gade

/ Annette Lind

Bilag 1

OVERENSKOMST
MELLEM
KONGERIGET DANMARKS REGERING OG
DEN DEMOKRATISKE FOLKEREPUBLIK
ALGERIETS REGERING
TIL OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING
FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMST- OG FORMUESKATTER
OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE OG OMGÅELSE

Kongeriget Danmarks regering og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriets regering, der ønsker yderligere at udvikle deres økonomiske forbindelser og at styrke deres samarbejde om skatteforhold,

der har til hensigt at indgå en overenskomst til ophævelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter uden at skabe muligheder for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller skatteomgåelse (herunder gennem utilsigtet anvendelse af skatteaftaler med henblik på at opnå de lempelser, som denne overenskomst giver adgang til, til indirekte fordel for personer, som er hjemmehørende i tredjelande),

er blevet enige om følgende:

Artikel 1
PERSONER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN

Denne overenskomst finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2
SKATTER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN

1. Denne overenskomst finder anvendelse på indkomst- og formueskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller af dens lokale myndigheder, uanset hvordan de opkræves.
2. Som indkomst- og formueskatter anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, hele formuen eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig

eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gage eller lønninger udbetalt af foretagender såvel som skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, er især:

a) I Algeriet:

(i) skatten på globalindkomst (the tax on global income),

(ii) skatten på selskabers fortjeneste (the tax on profits of companies)

(iii) skatten på frit erhverv (the tax on professional activity),

(iv) arveskatten (the patrimony tax), og

(v) royalties og skatter på resultater med tilknytning til virksomhed med prospektering, efterforskning, udnyttelse og transport af kulbrinter gennem rørledninger (royalties and taxes on results relating to activities of prospecting, research, exploitation and transport of hydrocarbons by way of pipelines),

(herefter omtalt som "algerisk skat").

b) I Danmark:

(i) indkomstskatten til staten,

(ii) den kommunale indkomstskat,

(herefter omtalt som "dansk skat").

4. Overenskomsten finder endvidere anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for undertegnelsen af denne overenskomst pålignes som tillæg til, eller i stedet for, de eksisterende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres skattelove.

Artikel 3

ALMINDELIGE DEFINITIONER

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

a) udtrykkene "en kontraherende stat" og "den anden kontraherende stat" betyder Algeriet eller Danmark, alt efter sammenhængen,

b) udtrykket "Algeriet" betyder Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet og betyder i geografisk forstand Den Demokratiske Folkerepublik Algeriets territorium, herunder territorialfarvandet og områderne uden for dette, inden for hvilke Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet i overensstemmelse med folkeretten og national lovgivning udøver jurisdiktion eller suverænitetsrettigheder med henblik på efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden, i undergrunden og i de overliggende vande,

c) udtrykket "Danmark" betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden

virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland,

d) udtrykket "person" omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer,

e) udtrykket "statsborger" betyder i forhold til en kontraherende stat:

(i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat,

(ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver sammenslutning, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat,

f) udtrykket "selskab" betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person,

g) udtrykkene "foretagende i en kontraherende stat" og "foretagende i den anden kontraherende stat" betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat,

h) udtrykket "international trafik" betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat,

i) udtrykket "kompetent myndighed" betyder:

(i) i Algeriet: Ministeren ansvarlig for finans eller dennes befuldmægtigede stedfortræder,

(ii) i Danmark: Skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder,

j) udtrykket "foretagende" anvendes om enhver form for udøvelse af erhvervsvirksomhed,

k) udtrykket "erhvervsvirksomhed" omfatter udøvelse af frit erhverv og udøvelse af anden virksomhed af uafhængig karakter.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, eller de kompetente myndigheder efter bestemmelserne i artikel 24 bliver enige om en anden betydning, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove går forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

Artikel 4

SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat", enhver person som efter lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, selskabsregistrering eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed samt et pensionsinstitut, som er anerkendt og kontrolleret efter lovgivningen i en kontraherende stat, uanset om et sådant pensionsinstituts indkomst generelt er fritaget for skat i denne stat. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat eller af dér beroende formue.

2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stk. 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status som følger:

   a) Han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, anses han for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser).

   b) Hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, anses han for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold.

   c) Hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har ophold i nogen af dem, anses han for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger.

   d) Hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, afgør de kontraherende staters kompetente myndigheder spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stk. 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder bestræbe sig på ved gensidig aftale at bestemme, i hvilken af de kontraherende stater en sådan person skal anses for at være hjemmehørende ved anvendelse af overenskomsten, idet der tages hensyn til den virkelige ledelses sæde, stedet hvor et selskab er registreret eller på anden måde oprettet samt alle andre relevante faktorer. I fravær af en sådan aftale er en sådan person ikke berettiget til nogen lempelse eller skattefritagelse, som denne overenskomst giver adgang til, undtagen i det omfang og på den måde, som de kontraherende staters kompetente myndigheder måtte blive enige om.

Artikel 5

FAST DRIFTSSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "fast driftssted" et fast forretningssted, hvor igennem et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket "fast driftssted" omfatter især:

   a) et sted, hvorfra et foretagende ledes,

   b) en filial,

   c) et kontor,

   d) en fabrik,

   e) et værksted, og

   f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis virksomheden varer i mere end 6 måneder.

4. Uanset bestemmelserne i stk. 1 omfatter udtrykket "fast driftssted" tillige:

   a) et foretagendes levering af tjenesteydelser, herunder konsulentydelser, ved brug af medarbejdere eller andet personale, som er ansat af foretagendet til sådant formål, men kun hvis opgaver af denne karakter (i forbindelse med samme eller et dermed forbundet projekt) i

en kontraherende stat strækker sig over en eller flere perioder, som tilsammen udgør mere end 183 dage inden for en 12-måneders-periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår,

b) for en fysisk person, denne persons levering af tjenesteydelser i en kontraherende stat, men kun hvis den pågældende persons ophold i denne stat strækker sig over en eller flere perioder, som tilsammen udgør mere end 183 dage inden for en 12-måneders-periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår.

5. Uanset de forudgående bestemmelser i denne artikel omfatter udtrykket "fast driftssted" ikke:

a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet,

b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering,

c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende,

d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet,

e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet,

f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de former for virksomhed, der er nævnt i litra a) til e), forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

6. Hvis en person, der ikke er en uafhængig repræsentant omfattet af stk. 7, handler på vegne af et foretagende og i en kontraherende stat har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, anses dette foretagende uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stk. 5, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

7. Et foretagende anses ikke for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, alene fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne kontraherende stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), medfører ikke i sig selv, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

INDKOMST AF FAST EJENDOM

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst af landbrug eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket "fast ejendom" tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket omfatter i alle tilfælde tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i landbrug og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe og fly anses ikke for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stk. 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stk. 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende.

Artikel 7

FORTJENESTE VED ERHVERVSVIRKSOMHED

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne kontraherende stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden kontraherende stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stk. 3 medfører andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændigt frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste er det tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem foretagendets forskellige afdelinger, udelukker intet i stk. 2 denne kontraherende stat fra at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den anvendte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er indeholdt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste kan henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de forudgående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Hvis fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, berøres bestemmelserne i disse artikler ikke af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

INTERNATIONAL SKIBSFART OG LUFTFART

1. Fortjeneste ved skibs- og luftfartsvirksomhed i international trafik kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

2. Hvis et rederis virkelige ledelse har sit sæde ombord på et skib, anses det for at befinde sig i den kontraherende stat, hvor skibets hjemsted befinder sig, eller, hvis der ikke er et sådant hjemsted, i den kontraherende stat hvor den, der driver skibet, er hjemmehørende.

3. Ved anvendelsen af denne artikel medregnes følgende til fortjeneste ved drift af skibe og fly i international trafik:

   a) fortjeneste ved udlejning af skibe og fly uden besætning (”bareboat”), og

   b) fortjeneste ved anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhængere og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer.

4. Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

Artikel 9

FORBUNDNE FORETAGENDER

1. Hvis

   a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller

   b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

   og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en kontraherende stat til fortjenesten for et foretagende i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden kontraherende stat foretage en passende regulering af det skattebeløb,

som er beregnet dér af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt konsultere hinanden.

Artikel 10

UDBYTTE

1. Udbytte udbetalt af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og efter denne stats lovgivning, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den pålignede skat ikke overstige:

   a) 5 pct. af udbyttes bruttobeløb, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), som direkte ejer mindst 15 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, i en uafbrudt periode på 365 dage indbefattet den dag, hvor udbyttet udbetales (ved opgørelsen af denne periode tages der ikke hensyn til ændringer i ejerforhold, som er en direkte følge af omstrukturering af selskaber, såsom fusion eller spaltning af det selskab, som ejer aktierne, eller som udbetaler udbyttet),

   b) 15 pct. af udbyttets bruttobeløb i alle andre tilfælde.

   Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Den kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, kan uanset stk. 2 ikke beskatte udbytte udbetalt af dette selskab, hvis den retmæssige ejer af udbyttet er et pensionsinstitut som nævnt i artikel 4, stk. 1.

4. Udtrykket "udbytte" som anvendt i denne artikel betyder indkomst af aktie eller andre rettigheder, som ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst af andre selskabsrettigheder, som er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den kontraherende stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

5. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

6. Hvis et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selvom det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

RENTER

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat, og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og efter denne stats lovgivning, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den pålignede skat ikke overstige 8 pct. af renternes bruttobeløb.

3. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat, og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan uanset bestemmelserne i stk. 2 kun beskattes i denne anden stat hvis:

   a) betaleren af renterne er regeringen i den kontraherende stat, en politisk underafdeling eller en lokal myndighed, eller

   b) renterne betales til regeringen i den anden kontraherende stat, en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed eller til institutioner eller organer (herunder finansielle institutioner), som fuldt ud ejes af denne kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, eller denne stats centralbank, eller

   c) renterne betales til enhver institution eller ethvert organ (herunder en finansiel institution) for så vidt angår lån, som er etableret i forbindelse med en aftale indgået mellem regeringerne i de kontraherende stater.

4. Udtrykket "renter" som anvendt i denne artikel betyder indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg ved for sen betaling anses ikke for at være renter ved anvendelsen af denne artikel. Udtrykket omfatter ikke nogen indkomst, som behandles som udbytte efter bestemmelserne i artikel 10.

5. Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

6. Renter anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted, anses sådanne renter dog for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

7. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler renter, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i

overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst

Artikel 12

ROYALTIES

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat, og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og efter denne stats lovgivning, men hvis den retmæssige ejer af royalty-beløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den pålignede skat ikke overstige 10 pct. af royalty-beløbet brutto.
3. Udtrykket "royalties" som anvendt i denne artikel betyder betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde (herunder spillefilm og film, bånd eller discs til brug for radio- eller TV-udsendelser), ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for oplysninger vedrørende industrielle, forretningsmæssige eller videnskabelige erfaringer.
4. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.
5. Royalties anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler dette faste driftssted, anses sådanne royalties dog for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted er beliggende.
6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

KAPITALGEVINSTER

1. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom som nævnt i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, herunder

fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste ved afhændelse af skibe eller fly, der anvendes i international trafik, af både anvendt ved transport ad indre vandveje eller af rørlig formue, som hører til driften af sådanne skibe, fly eller både, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Fortjeneste ved afhændelse af containere (herunder anhængere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

5. Fortjeneste, som er person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier eller dermed sammenlignelige interesser såsom interesser i et interessentskab eller en fond, kan beskattes i den anden kontraherende stat, hvis værdien af disse aktier eller dermed sammenlignelige interesser på noget tidspunkt inden for 365 dage forud for afhændelsen for mere end 50 pct.'s vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom som defineret i artikel 6 beliggende i denne anden stat.

6. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end dem, der er nævnt i stk. 1, 2, 3, 4 og 5, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Artikel 14

INDKOMST VED ARBEJDE I ANSÆTTELSESFORHOLD

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 15, 17 og 18 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved arbejde i ansættelsesforhold, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved arbejde i ansættelsesforhold udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:

   a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i nogen 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og

   b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og

   c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de forudgående bestemmelser i denne artikel kan vederlag, som erhverves for arbejde ombord på et skib eller et fly anvendt i international trafik af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat, bortset fra tilfælde, hvor et skib eller et fly udelukkende anvendes inden for den anden kontraherende stat.

Artikel 15

BESTYRELSESHONORARER

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16

OPTRÆDENDE KUNSTNERE OG SPORTSUDØVERE

1. Uanset bestemmelserne i artikel 14 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.
2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller sportsudøver i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artikel 14 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.
3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst, der erhverves ved virksomhed, som udøves i en kontraherende stat af optrædende kunstnere eller sportsudøvere, hvis besøget i denne stat helt eller delvist er understøttet af offentlige midler fra den ene eller begge kontraherende stater eller politiske underafdelinger eller lokale myndigheder. I sådanne tilfælde kan indkomsten kun beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Artikel 17

PENSIONER

1. Medmindre artikel 18, stk. 2, medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, som hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, beskattes i den førstnævnte stat.
2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan pensioner, som betales, og andre betalinger, som foretages efter en offentlig ordning, som er en del af det sociale sikringssystem i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat.

Artikel 18

OFFENTLIGT HVERV

1. a) Gage, løn og andre lignende vederlag, bortset fra en pension, der udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv med myndighedsfunktioner for denne stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.

   b) Sådan gage, løn og andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne anden stat, og den pågældende er hjemmehørende i denne stat og

      (i) er statsborger i denne stat, eller

      (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

   b) Sådanne pensioner kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16 og 17 finder anvendelse på gage, løn, pensioner og andre lignende vederlag for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 19

STUDERENDE

Beløb, som modtages med henblik på underhold eller uddannelse af en studerende, praktikant eller lærling, som er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 20

ANDEN INDKOMST

1. Indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stk. 2, hvis indkomstens modtager, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

3. Indkomst, som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, og som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 beskattes i den anden kontraherende stat, hvis de hidrører fra denne anden stat.

Artikel 21

FORMUE

1. Formue bestående af fast ejendom som nævnt i artikel 6, som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Formue bestående af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

3. Formue bestående af skibe eller fly, der anvendes i international trafik og af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkeligelige ledelse har sit sæde.

4. Al anden formue, tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

Artikel 22

OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

1. Når en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i den anden kontraherende stat, skal den førstnævnte stat:

   a) indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i den anden kontraherende stat,

   b) indrømme fradrag i den pågældende persons formueskat med et beløb svarende til den formueskat, som er betalt i den anden kontraherende stat.

   Sådant fradrag kan dog i intet tilfælde overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten som beregnet inden fradraget er givet, der kan henføres til henholdsvis den indkomst eller den formue, som kan beskattes i denne anden stat.

2. Når indkomst erhvervet eller formue ejet af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, efter nogen bestemmelse i denne overenskomst er fritaget for beskatning i denne stat, kan denne stat tage den fritagne indkomst eller formue i betragtning ved beregningen af skatten af den pågældende persons øvrige indkomst eller formue.

Artikel 23

IKKE-DISKRIMINATION

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden kontraherende stat under samme forhold, særligt med hensyn til bopæl, er eller måtte blive undergivet. Denne bestemmelse finder uanset bestemmelserne i artikel 1 også anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke i nogen af de kontraherende stater undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning eller dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til bopæl, er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse kan ikke fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsæt-

telser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for denne stats eget område.

4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, artikel 11, stk. 7 eller artikel 12, stk. 6, finder anvendelse, kan renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fradrages ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte kontraherende stat er eller måtte blive undergivet.

6. Bestemmelserne i denne artikel finder uanset bestemmelserne i artikel 2 anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 24

FREMGANGSMÅDEN VED INDGÅELSE AF GENSIDIGE AFTALER

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af den ene eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i en af de kontraherende stater. Sagen skal indbringes inden tre år fra det tidspunkt, hvor der første gang er givet underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med overenskomstens bestemmelser.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også konsultere hinanden om ophævelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan kommunikere direkte med hinanden med henblik på at opnå enighed inden for rammerne af de forudgående stykker.

Artikel 25

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat har modtaget i medfør af stk. 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelser af klager med hensyn til de skatter, der er nævnt i stk. 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Oplysninger, som modtages af en kontraherende stat, kan uanset det forudgående anvendes til andre formål, når sådanne oplysninger kan anvendes til sådanne andre formål efter lovgivningen i begge stater, og den kompetente myndighed i den stat, der meddeler oplysningerne, giver tilladelse til sådant brug.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

   a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,

   b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis,

   c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn.

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger efter denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte de foranstaltninger, der er til rådighed for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, uanset om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i det forudgående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stk. 3, men i intet tilfælde kan sådanne begrænsninger fortolkes sådan, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stk. 3 fortolkes sådan, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 26

BISTAND VED INDDRIVELSE AF SKATTER

1. De kontraherende stater yder hinanden bistand ved inddrivelse af skattekrav. Denne bistand er ikke begrænset af artikel 1 og 2. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan ved gensidig aftale fastsætte nærmere regler for anvendelsen af denne artikel.

2. Udtrykket "skattekrav" betyder i denne artikel et skyldigt beløb vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, som pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, så længe sådan beskatning ikke er i strid med denne overenskomst eller med andet juridisk instrument, som de kontraherende stater er deltagere i, såvel som renter, administrative bøder og omkostninger i forbindelse med inddrivelse og sikring af sådanne beløb.

3. Når en kontraherende stats skattekrav kan inddrives efter denne stats lovgivning, og den person, som skylder beløbet, ikke efter denne stats lovgivning kan gøre indsigelser mod inddrivelsen på dette tidspunkt, skal dette skattekrav på anmodning fra den kompetente myndighed i denne stat anerkendes af den anden stats kompetente myndighed med henblik på inddrivelse. Skattekravet skal inddrives af denne anden stat efter de bestemmelser, der efter denne anden stats lovgivning gælder for inddrivelse af skattekrav, som om det pågældende skattekrav var denne anden stats eget skattekrav.

4. Når en kontraherende stats skattekrav er af en sådan karakter, at denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen af kravet, skal dette skattekrav på anmodning af denne stats kompetente myndighed anerkendes af den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på iværksættelse af sådanne foranstaltninger. Denne anden stat skal iværksætte foranstaltninger med henblik på sikring af skattekravet efter bestemmelserne i denne anden stats lovgivning, som om det pågældende skattekrav var denne anden stats eget skattekrav, uanset om skattekravet på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne iværksættes, ikke kan inddrives i den førstnævnte stat, og uanset om den person, som skylder beløbet, kan gøre indsigelser mod inddrivelsen.

5. Et skattekrav, som er anerkendt af en kontraherende stat efter stk. 3 eller 4, skal uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4 ikke i denne stat undergives de tidsfrister eller gives nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for et skattekrav efter denne stats lovgivning på grund af kravets karakter. Endvidere skal et skattekrav, som anerkendes af en kontraherende stat efter stk. 3 og 4, ikke i denne stat have nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for dette skattekrav efter den anden kontraherende stats lovgivning.

6. Søgsmål med hensyn til eksistensen eller gyldigheden af en kontraherende stats skattekrav, eller med hensyn til beløbets størrelse, kan ikke indbringes for domstole eller administrative myndigheder i den anden kontraherende stat.

7. Hvis et skattekrav på et tidspunkt efter fremsættelse af en anmodning fra en kontraherende stat efter stk. 3 eller 4, og før den anden kontraherende stat har inddrevet og overført det pågældende skattekrav til den førstnævnte stat, ophører med at være:

   a) for så vidt angår en anmodning efter stk. 3, et skattekrav i den førstnævnte stat, som kan inddrives efter denne stats lovgivning, og hvor den person, som skylder beløbet, på dette tidspunkt efter lovgivningen i denne stat ikke kan gøre indsigelse mod inddrivelsen, eller

   b) for så vidt angår en anmodning efter stk. 4, et skattekrav i den førstnævnte stat, hvor denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen,

   skal den kompetente myndighed i den førstnævnte stat straks underrette den kompetente myndighed i den anden stat herom, og efter den anden stats valg skal den førstnævnte stat enten stille anmodningen i bero eller trække den tilbage.

8. Bestemmelserne i denne artikel kan i intet tilfælde fortolkes sådan, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

   a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,

   b) at iværksætte foranstaltninger, som ville stride mod almene interesser,

   c) at yde bistand, hvis den anden kontraherende stat ikke har iværksat alle rimelige foranstaltninger til inddrivelse henholdsvis sikring af skattekravet, som kan iværksættes efter denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis,

   d) at yde bistand i tilfælde, hvor den administrative byrde for denne stat klart ikke står mål med de fordele, som den anden kontraherende stat vil opnå.

Artikel 27

PERSONER ANSAT VED

DIPLOMATISKE OG KONSULÆRE REPRÆSENTATIONER

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som ansatte ved diplomatiske eller konsulære repræsentationer nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 28

BERETTIGELSE TIL FORDELE

1. Indkomst, som hidrører fra en kontraherende stat, og hvis retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan uanset bestemmelserne i artikel 11 og 12 i denne overenskomst beskattes i den førstnævnte stat efter denne stats interne lovgivning, hvis denne indkomst ikke er undergivet beskatning i den anden kontraherende stat eller er omfattet af lovgivning, som giver mulighed for særligt fordelagtig behandling af indkomst fra udenlandske kilder.

2. Indkomst anses for at være undergivet beskatning, når den behandles som skattepligtig af den pågældende jurisdiktion, og den ikke er fritaget for skat eller drager fordel af fuld skattelempelse eller beskatning til 0-sats.

3. Indkomst anses for at være omfattet af lovgivning, som giver mulighed for særligt fordelagtig behandling af indkomst fra udenlandske kilder i den anden kontraherende stat, når denne stat giver mulighed for særligt fordelagtig beskatning af sådan indkomst gennem reduktion af skattesatsen eller beskatningsgrundlaget eller gennem skattelempelser, som ikke finder anvendelse på indkomst, som hidrører fra denne stat, og hvis retmæssige ejer er hjemmehørende i denne stat.

4. Uanset de øvrige bestemmelser i denne overenskomst gives der ikke fordele efter denne overenskomst for så vidt angår indkomst eller formue, hvis det i betragtning af alle relevante fakta og omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med noget arrangement eller nogen transaktion, som direkte eller indirekte resulterede i denne fordel, medmindre det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under disse omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 29

IKRAFTTRÆDEN

1. Overenskomsten træder i kraft på tidspunktet for udveksling af ratifikationsinstrumenter.
2. Overenskomstens bestemmelser finder anvendelse:
   a) for så vidt angår kildeskatter, på beløb, der betales eller godskrives den næstfølgende 1. januar efter den dato, hvor overenskomsten træder i kraft, eller senere, og
   b) for så vidt angår andre skatter, for skatteår som begynder den næstfølgende 1. januar efter den dato, hvor overenskomsten træder i kraft, eller senere.

Artikel 30

OPSIGELSE

Denne overenskomst forbliver i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsige overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelse mindst seks måneder før udgangen af ethvert kalenderår, der begynder fem år efter det år, hvor overenskomsten trådte i kraft. I så fald ophører overenskomsten med at have virkning:

   a) for så vidt angår kildeskatter, på beløb, der betales eller godskrives den næstfølgende 1. januar efter den dato, hvor sådan meddelelse er givet, eller senere, og
   b) for så vidt angår andre skatter, for skatteår som begynder den næstfølgende 1. januar efter den dato, hvor sådan meddelelse er givet, eller senere.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i København den 30. september 2021 på dansk, arabisk og engelsk, alle med samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem teksterne skal den engelske tekst være den operative.

FOR REGERINGEN I KONGERIGET DANMARK	**FOR REGERINGEN I DEN DEMOKRATISKE FOLKEREPUBLIK ALGERIET**
Morten Bødskov	**Rachid Meddah**